

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ για την Παιδεία

Η «Πρωτοβουλία για την Παιδεία» που ανέλαβε η «Μακεδονία» συνεχίζεται με την κατάθεση των θέσεων ενός κατ' εξοχήν αρμοδίου καθηγητή Πανεπιστημίου, του κ. **Γιάννη Πανάρετου**, πρόεδρου του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας. Υπενθυμίζεται ότι στο κυριακάτικο φύλλο της «Μ» φιλοξενήθηκαν οι απαντήσεις των πρυτάνεων του Αριστοτέλει-

ου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης **Μιχάλη Παπαδόπουλου** και του Πανεπιστημίου Μακεδονίας **Μιχάλη Χατζηπροκοπίου**, καθώς και του προέδρου του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Θεσσαλονίκης **Σταύρου Χατζηπέτρου**. Οι προτάσεις τους αποτελούν ένα πρώτο, ουσιαστικό υλικό για τη διαμόρφωση θέσεων, σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΟΜΙΛΕΙ ΣΤΗ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ»

«Να επανεξεταστεί το εξεταστικό»

■ «Πολυμέτωση κοινωνική σύγκρουση, πρωτοφανή για τα ελληνικά δεδομένα», χαρακτηρίζει την κρίση στην παιδεία ο Γιάννης Πανάρετος

Την ομόφωνη πρόταση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, για άμεση επανεξέταση του εξεταστικού πλέγματος του λυκείου, με έμφαση στις εξετάσεις της Β' τάξης, διατυπώνει μέσω της «Μακεδονίας» ο πρόεδρος του ΕΣΥΠ, καθηγητής Γιάννης Πανάρετος. Όπως εκτιμά, οι μαθητές αντιμετωπίζουν πρόβλημα με το ζήτημα των εξετάσεων, στις οποίες υποβάλλονται κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, αφού ο βαθμός τους στα διαγωνίσματα συνυπολογίζεται στην τελική βαθμολογία τους.

Ο κ. Πανάρετος χαρακτηρίζει πάντως την κρίση που έχει ξεσπάσει στο χώρο της παιδείας ως «ηρωτοφανή και πολυμέτρητη για τα ελληνικά δεδομένα κοινωνική σύγκρουση» και τονίζει ότι φτάσαμε σε αδιέξοδο διότι η κάθε εμπλεκόμενη πλευρά θέτει προαπαιτούμενα για ένα διάλογο, τα οποία όμως δεν μπορούν να υλοποιηθούν.

Ποια ήταν τα βασικά αποτελέσματα της πρώτης συνεδρίασης του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας;

«Αυτό στο οποίο συμφωνήσαμε ομόφωνα είναι ότι για την αντιμετώπιση της παρούσας κρίσης είναι ανάγκη να επανεξεταστεί άμεσα το εξεταστικό πλέγμα του λυκείου, με έμφαση στις εξετάσεις της Β' τάξης του λυκείου. Θεωρούμε ότι έτσι θα αποκλιμακωθεί η ένταση. Άκουσα μάλιστα και συνεντεύξεις ορισμένων μαθητών, από 15μελή, να λένε ότι αυτό τους ικανοποιεί. Λέμε επίσης ότι πρέπει να επανεξεταστεί το θέμα της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, τονίζοντας ότι θα πρέπει να γίνει διάλογος με συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο.

»Παράλληλα, η πρότασή μας αυτή δίνει στην κυβέρνηση μια δυνατότητα να κάνει μια ενέργεια, που βέβαια δεν είναι ευχάριστη, αλλά δε θα φτάσει και σε αναστολή του νόμου ή ακύρωση του συνόλου της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης».

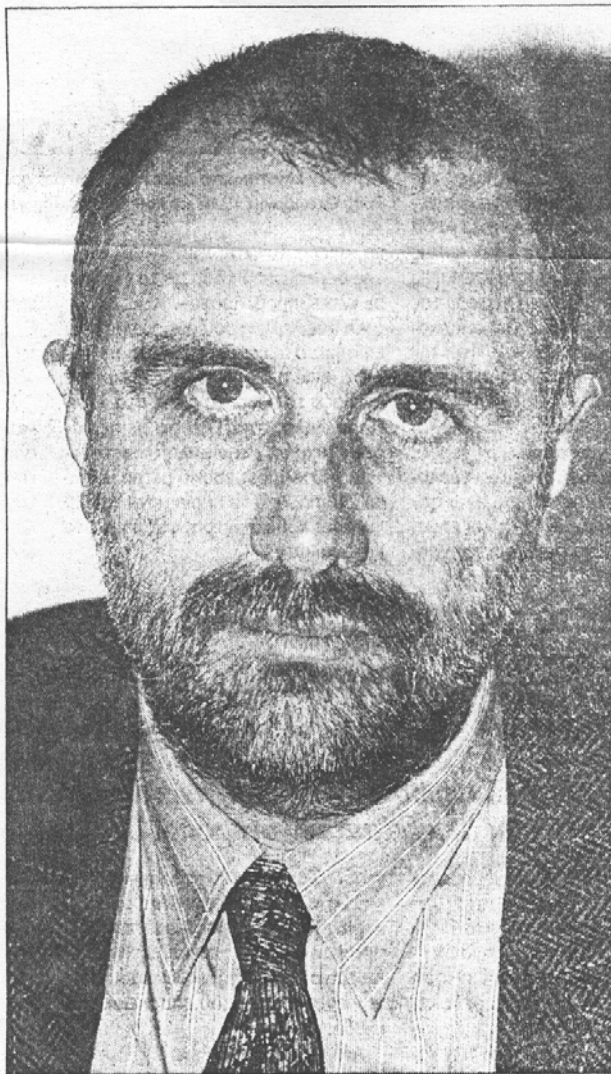
Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, κυρίως στο λύκειο, ήταν ζητούμενο όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Το ερώτημα όμως που τίθεται είναι, σε ποιες βάσεις θα έπρεπε να γίνουν οι όποιες αλλαγές;

«Κι εγώ συμφωνώ ότι θα πρέπει να γίνει αλλαγή στο λύκειο. Η αλλαγή αυτή θα πρέπει να δίνει έμφαση σε ένα ενιαίο λύκειο, όχι ακριβώς όμως όπως έχει εξειδικευθεί η έννοια του ενιαίου λυκείου. Διότι ουσιαστικά σήμερα το λύκειο δεν είναι πάλι ενιαίο. Έχουμε τρεις τύπους λυκείου, το κλασικό, το θετικό και το τεχνικό. Και θα πρέπει το λύκειο να αποτελεί μία αυτόνομη διδακτική βαθμίδα, με ουσιαστικά χαρακτηριστικά. Αυτό όμως που τελικά συμβαίνει είναι να επανεμπλέκεται το σχολείο, άμεσα, με τις διαδικασίες για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση».

Το κρίσιμο πρόβλημα των εξετάσεων

Προτείνετε δηλαδή απεμπλοκή της εκπαιδευτικής διαδικασίας στο λύκειο από τη διαδικασία της εισαγωγής στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.; Σε ποιο βαθμό μπορεί να γίνει αυτό;

«Όσο το δυνατόν περισσότερο, γιατί απόλυτα δεν είναι εύκολο να απεμπλακεί. Αλλά ένα κρίσιμο σημείο σε σχέση και με την κρίση που υπάρχει αυτή τη στιγμή, που νομίζω ότι κανείς δεν του έχει δώσει σημασία, είναι το εξής: ότι λαμβάνεται υπόψη στην τελική επίδοση του μαθητή και η εσωτερική βαθμολογία, τα προφορικά που λένε. Ουσιαστικά δεν είναι τα προφορικά, αλλά η εσωτερική βαθμολογία της Β' και της Γ' λυκείου. Αυτό τι σημαίνει: τα παιδιά δίνουν κάθε εβδομάδα τέσσερα με πέντε διαγωνίσματα στα διάφορα μαθήματα, τα οποία όλα εξετάζονται και στο τέλος, σε πανελλήνιο επίπεδο. Αυτές όμως οι εξετάσεις που δίνουν τα παιδιά μέσα στο λύκειο, στη Β' τάξη, συνυπολογίζονται ή, εν πάση περιπτώσει, εκφράζονται και στο βαθμό που θα πάρουν στο τέλος του χρόνου στο μάθημα. Και αυτός ο βαθμός της Β' λυκείου δεν αλλάζει, είναι μια κι έξω. Τι νιώθουν λοιπόν τα παιδιά; Κάθε εβδομάδα νιώθουν σαν να δίνουν τέσσερις και πέντε φορές πανελλήνιες εξετάσεις. Ο υπουργός λέει το εξής: ποια είναι η διαφορά; και πρώτα έδιναν εξετάσεις, και τώρα θα δίνουν εξετάσεις, απλώς τώρα θα βαθμολογούνται από όλους τους καθηγητές. Το κρίσιμο σημείο είναι ότι κάθε εβδομάδα τα παιδιά δίνουν εξετάσεις, οι οποίες θα επηρεάσουν τον τελικό τους βαθμό».

Ο πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας κ. Γιάννης Πανάρετος.

Κι αυτό εκτιμάτε ότι είναι το βασικότερο σημείο τριβής αυτή την περίοδο;

«Είναι από τα πιο κρίσιμα, γιατί τα παιδιά νιώθουν συνέχεια το άγχος. Εγώ έχω υπόψη μου παιδιά της Β' λυκείου, τα οποία τελειώνουν την εξέταση στην Άλγεβρα και επειδή έγραψαν 13 βγαίνουν έξω από την τάξη και κλαίνε. Αυτό το βλέπαμε μόνο στις γενικές εξετάσεις, δεν το βλέπαμε προηγουμένως σε εξετάσεις του λυκείου».

«Πρωτοφανής κοινωνική σύγκρουση»

Πάντως η κατάσταση, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί, έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο, παρά τις υποχωρήσεις που έκανε ο υπουργός Παιδείας.

«Ο υπουργός πράγματι έκανε μία υποχώρηση, η οποία είναι ουσιαστική, αλλά δεν έγινε την κατάλληλη χρονική στιγμή και φοβάμαι ότι και άλλη υποχώρηση να κάνει, αυτή η υποχώρηση πάλι δε θα είναι ικανοποιητική. Τώρα, η ένταση και οι τριβές που υπάρχουν οφείλονται στο γεγονός ότι οι μαθητές δεν υποχωρούν γιατί έχουν και δίκιο. Δεν είναι μόνο ότι κάποιος μπορεί να υποκινούνται. Το τονίζω, τα παιδιά έχουν πρόβλημα. Οι γονείς έχουν άγχος, άλλοι υποστηρίζουν τα παιδιά τους που κάνουν κατάληψη κι άλλοι θέλουν τα παιδιά τους να μπου-

νε στο σχολείο. Και τους μεν και τους δε δεν μπορούμε να τους αδικήσουμε. Υπάρχουν επίσης οι καθηγητές, που έχουν και τα δικά τους προβλήματα και συμφωνούν ορισμένοι από αυτούς με τους μαθητές, ενώ άλλοι θέλουν να γυρίσουν στο σχολείο. Βρισκόμαστε έτσι μπροστά σε μία κοινωνική σύγκρουση, που πρώτη φορά εμφανίζεται στη χώρα μας τόσο πολυμέτρητη».

Ποιος θα μπορούσε να είναι ο ουσιαστικός ρόλος των γονέων σε μια τέτοιου είδους κρίση;

«Το ότι οι γονείς, έστω και μέσω μιας κρίσης, εμπλέκονται περισσότερο στην εκπαιδευτική διαδικασία είναι θετικό. Η χώρα μας είναι από τις λίγες χώρες όπου οι γονείς δεν παίζουν ενεργό ρόλο στην εκπαίδευση. Σε άλλες χώρες οι γονείς συμμετέχουν και στην επιλογή των εκπαιδευτικών στα σχολεία. Το γεγονός όμως ότι έχουν γίνει μέρος μιας έντασης είναι αρνητικό».

Στον κίνδυνο τα παιδιά να χάσουν το έτος, τι απαντάτε;

«Δεν μπορεί η απειλή των απουσιών, ή έστω ο κίνδυνος απουσιών, να χρησιμοποιηθεί ως ένα στοιχείο στην προσπάθεια επίλυσης της κρίσης που υπάρχει αυτή τη στιγμή. Αυτό είναι ένα θέμα που μπορεί να λυθεί, όταν σταματήσει να υπάρχει η κρίση και η όξυνση που αντιμετωπίζουμε αυτή τη στιγμή».

«Ο διάλογος δε χρειάζεται προαπαιτούμενα»

Έτσι όπως έχει διαμορφωθεί η κατάσταση, πιστεύετε ότι υπάρχουν πλέον περιθώρια διαλόγου;

«Αλίμονο αν δεν υπήρχαν περιθώρια διαλόγου, αλλά το θέμα είναι το εξής: πολλοί έχουν πάρει ακραίες θέσεις και βάζουν προαπαιτούμενα τα οποία δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθούν. Δηλαδή το προαπαιτούμενο που μπαίνει πολλές φορές, της απόσυρσης του νόμου, δεν είναι εύκολο να ικανοποιηθεί. Το προαπαιτούμενο να ανοίξουν τα σχολεία και μετά να κάνουμε συζήτηση, που λέει η κυβέρνηση, επίσης δεν είναι εύκολο να ικανοποιηθεί. Εάν όμως γίνει μια τέτοια κίνηση, εάν λεχθεί ότι επανεξετάζουμε το εξεταστικό, δε νομίζω ότι δεν είναι εύκολο να οδηγηθούμε σε κάποιες λύσεις, οι οποίες θα είναι και αποδεκτές ευρύτερα και θα είναι και αποδοτικές. Εμείς ως Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας είπαμε, και ίσως προχωρήσουμε σε κάτι τέτοιο, να κάνουμε κάποιες επιτροπές από ειδικούς, οι οποίοι θα εξετάσουν συγκεκριμένες πλευρές των νομοθετικών ρυθμίσεων που έχουν γίνει, ώστε να βρεθούν σημεία σύγκλισης ή σημεία τα οποία πρέπει να διορθωθούν».

«Να δούμε την ουσία του προβλήματος»

Τελειώνοντας θα ήθελα να μου πείτε αν, μετά το τέλος της κρίσης, θα μπορούσαμε όλοι πλέον να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο εκπαιδευτικό αύριο για τα παιδιά μας.

«Αυτή είναι μια κρίσιμη ερώτηση και για αυτό πιστεύω ότι δε φτάνει απλώς να ανοίξουν τα σχολεία και να προχωρήσει η εκπαιδευτική διαδικασία, γιατί θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς, εάν η κυβέρνηση επιμένει στη στάση της, κάποια στιγμή μπορεί τα σχολεία να ανοίξουν, αν δε συμβούν άλλα πράγματα. Αν δεν αντιμετωπιστούν όμως τα ουσιαστικά προβλήματα τα οποία έχουν προκαλέσει αυτή την ένταση, τότε δεν έχουμε ελπίδες να κάνουμε ή να οδηγηθούμε σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα για το οποίο να είμαστε ικανοποιημένοι. Θα εξακολουθούμε να ζούμε σε μια κατάσταση έντασης, διαπληκτισμών και διαφωνιών, που δε βοηθούν την εκπαίδευση. Πρέπει όμως να πούμε και κάτι ακόμα: δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο υπουργός Παιδείας έχει καλές προθέσεις. Όμως όταν μιλάμε για την εκπαίδευση, δεν μπορεί έστω και οι καλές προθέσεις να εφαρμοστούν, εάν δεν τις αποδεχθούν στην πλειοψηφία τους αυτοί οι οποίοι άμεσα εμπλέκονται, δηλαδή οι μαθητές και οι καθηγητές. Επομένως αυτή είναι μια απαραίτητη προϋπόθεση για να προχωρήσουμε σε άλλα, που είναι απαραίτητα να γίνουν και πρέπει να γίνουν. Αλλιώς μπορεί να φτάσουμε στο σημείο να γυρίζουμε πίσω, σε εποχές που δε θα θέλαμε».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΑΚΗ ΤΑΤΣΗ